

proto dosud definitivním úředníkem žalované pojišťovny a jest odůvodněn jeho žalobní nárok na určení, že tento definitivní služební poměr trvá. Z toho, že žalobce podal žalobu na určení trvání tohoto služebního poměru teprve v roce 1935, neplyne, že se vzdal námitky neplatnosti svého prohlášení ze dne 13. května 1925, neboť námitka ta mu zůstala zachována pro případ, kdyby se žalovaná uvedeného jeho prohlášení dovolávala. Že by námitka sama byla promlčena, nebylo žalovanou pojišťovnou ani uplatněno.

Čís. 15941.

Nedostatečnost údaje v exekučním návrhu, že se navrhuje zabavení pohledávky více nebo méně 1.000 Kč, příslušící povinnému za odborovou organizací z titulu podpory v nezaměstnanosti.

(Rozh. ze dne 18. března 1937, R II 115/37.)

Soud první stolice povolil exekuci zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky více méně 1.000 Kč, příslušící povinnému za poddlužníkem Odborovým svazem obchodních a průmyslových zaměstnanců v T. z důvodu podpory v nezaměstnanosti. Rekursní soud zamítl exekuční návrh. Důvody: Proti napadenému usnesení uplatňuje povinný, že v době doručení platební záповědi poddlužníkovi nebylo již splatné pohledávky, poněvadž se důchod nezaměstnaných vyplácí ke konci měsíce pozadu a že na důchod nezaměstnaných lze vésti exekuci jen podle ustanovení exekučního řádu o zabavení a přikázání opětujících se důchodů anebo výslužného. Z úpravy exekučního návrhu, který byl podkladem napadeného usnesení, lze mít za to, že vymáhající věřitelka nemínila zabavení ve smyslu § 299 ex. ř., nýbrž že navrhla zabavení jednorázové pohledávky, která příslušela povinnému ve výši více nebo méně 1.000 Kč z důchodu nezaměstnaných, aniž však udala výši tohoto důchodu, dobu, kdy se zabavená pohledávka měla vyplatiti aneb byla splatnou, po případě, jakým způsobem vzešla povinnému z tohoto důchodu jednorázová pohledávka 1.000 Kč, a zdali při uplatnění řečené pohledávky byl již vzat zřetel na existenční minimum, a aniž udala bližší okolnosti o pobírání tohoto důchodu, aby soud povolující exekuci mohl posouditi, zdali tato pohledávka jest zabavitelná. Podle zákona z 1. července 1932, č. 116 Sb. z. a n. jsou z exekuce vyňaty podpory, které jsou poskytovány osobám nezaměstnaným odborovými organizacemi, státem aneb veřejnými pokladnami, pokud nepřesahují částku, která jest podle všeobecných ustanovení vyňata z exekuce na platy osob nezaměstnaných. Z toho vysvítá, že na důchod nezaměstnaných lze zpravidla vésti exekuci jen podle ustanovení exekučního řádu o zabavení a přikázání opětujících se platů anebo výslužného. Jsou ovšem také myslitelné případy, v kterých částka takového důchodu může býti jako samostatná pohledávka zabavena. Exekuční povolení v takovém případě by však bylo jen tehdy možné, kdyby z tohoto důchodu

povinnému příslušel mimo vyplacení částky, připadající na existenční minimum, ještě nárok na výplatu další částky, kteráž by mohla býti zabavena jako samostatná jednorázová pohledávka. Ježto však exekuční návrh v tom směru neobsahuje bližších údajů a vysvětlení, takže nelze vůbec posouditi, jakým způsobem se důchod nezaměstnaného povinného vyplácí, zdali řečený důchod vůbec přesahuje existenční minimum a zdali jde o důchod opětující se měsíčně anebo v jiných časových obdobích, a tedy nemůže býti ani posouzeno, zdali jde o zabavení ve smyslu § 294 ex. ř., bylo exekuční návrh zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 54 č. 3 ex. ř. musí exekuční návrh obsahovati jasné označení způsobu exekuce a všechny údaje, které jsou důležité pro opatření soudu exekuci povolujícího nebo soudu exekučního. Nejvyšší soud odůvodnil již v rozhodnutí č. 7110 Sb. n. s., k němuž se odkazuje, zásadu, že to platí zvýšenou měrou pro žádosti, v nichž se navrhuje již doslov usnesení a které se povolují razítkem. Tomuto požadavku však nevyhověl exekuční návrh stěžovatelčin, jak správně doličuje napadené usnesení. Vždyť se stěžovatelka podle doslovu exekučního návrhu nedomáhá exekuce na důchod, příslušící povinnému proti poddlužníkovi z důvodu podpory v nezaměstnanosti (§ 299 ex. ř.), nýbrž navrhuje, aby k vydobytí částky 1.200 Kč s přísl. byla zabavena a jí přikázána více nebo méně pohledávka v částce 1.000 Kč, již má povinný proti poddlužníkovi z důvodu renty nezaměstnaných. Podle tohoto, třeba nejasného doslovu — a nejasnost jde na vrub navrhovatelky —, je odůvodněn názor, že jde o zabavení a přikázání jednorázové pohledávky (§ 294 ex. ř.), nikoli pohledávky, záležící v opětujících se důchodech (§ 299 ex. ř.), a jsou správné důvody napadeného usnesení, že údaje exekučního návrhu nedostačují k povolení navržené exekuce, hledí-li se na ustanovení § 54 č. 3 ex. ř. a § 1, 2 zák. ze dne 1. července 1932, č. 116 Sb. z. a n. Ostatně by údaje exekučního návrhu nestačily, i kdyby navrhovatelka mínila vésti exekuci na důchod ve smyslu § 299 ex. ř., neboť zákon č. 116/1932 Sb. z. a n. odkazuje v příčině zabavitelnosti podpor v nezaměstnanosti na všeobecná ustanovení o exekuci na platy osob nezaměstnaných (viz rozh. č. 11976 Sb. n. s.), o nichž jedná zákon ze dne 15. dubna 1920, č. 314 Sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 2. července 1924, č. 177 Sb. z. a n., a bylo proto povinností navrhovatelky, aby příslušné důchody přesně označila a popsala, aby tak umožnila soudu exekuci povolujícímu posouzení, zda a pokud jde o důchody zabavitelné podle dotčených zákonných předpisů (srv. č. 5496 a j. Sb. n. s.).

Čís. 15042.

Povolil-li soud odklad exekuce bez uložení jistoty, ač předpoklady pro uložení jistoty ve smyslu §§ 44, odst. 2, č. 2 ex. ř. v doslovu čl. V, č. 3 zák. č. 161/1936 Sb. z. a n. byly ze spisů patrné, a usnesení to na-